

Les jornades van acollir una quarantena de presentacions que van anar a càrrec d'una cinquantena d'investigadors. Entre els ponents i els assistents l'assistència va superar les 120 persones. Les diferents intervencions van propiciar debats força enriquidors. I les mirades multidimensionals es van enriquir amb nous plantejaments, provinents de vèrtexs teoricometodològics diversos. La conferència inaugural, a càrrec de Gabriele Iannàccaro, ens va posar en contacte amb la tradició sociolingüística italiana. La seua intervenció, al voltant d'aspectes metodològics de la recerca demolingüística, va posar damunt la taula tot un seguit de qüestions on la tradició catalana ha establert línies de treball pioneres.

Voldria pensar que aquestes jornades constitueixen un fòrum on no només es donen a conèixer els projectes, també propicien el coneixement de les persones. No en va, la dimensió «mitjana» de la llengua catalana afavoreix aquest "aire de família" amb què Boix i Vila caracteritzen la sociolingüística domèstica. És el meu desig que, si pot ser, més enllà de la lícita discrepància intel·lectual, consolidem una "família ben avinguda".

Miquel Àngel PRADILLA
Institut d'Estudis Catalans

L'OLO 8 (*Obrador de lingüística occitana*, ochena edicion, 5 e 6 de julh 2018). — L'*Obrador de lingüística occitana* pren son origina dins las Universitats Occitanas d'Estiu que la primièira se tenguèt a Montpelhièr en 1972. Dins aquel temps, l'universitat comptava qualques egrègis especialistas de l'occitan, mas l'occitan èra a pena present dins los cursus. Fasiá pas l'objècte de cap de diplòma e l'emplec de la lenga dins l'institucion academica relevava encara de la transgressión. A l'UOE de Montpelhièr, Pèire Bèc ensenhèt en occitan la fonologia, Robèrt Lafont, Crestian Anatole e Felip Gardy la literatura e sos metòdes d'analisi, d'autres l'istòria o la filosofia, e quitament Bernat Molin donèt un cors sus la teoria des grafes non orientats. Foguèt un moment de conquèsta de normalitat lingüística per l'occitan. I aguèt tanben dins l'UOE una dimension militanta, de debats politics, socials o tocant la reivindicacion lingüística, mas l'ocupacion del camp de l'usatge scientific èra pas la dimension mens importanta del rescontre.

Dins los ans següents l'occitan s'intallèt mai dins l'institucion universitària, d'ensenhaments en occitan espeliguèron dins las universitats d'Occitània. S'establiguèron a Montpelhièr, Tolosa, Niça, Ais, Clarmont, Pau o Bordèu. Sovent fragils, de còps efermèrs e extremament marginals, que dins lo melhor dels cases s'ensenha en occitan la lenga, la literatura, la cultura e la lingüística occitanas a qualques centenats d'estudiants lo pus mai, sus tot lo territòri occitan. La massa de l'Universitat demòra francofòna exclusiva. D'autre costat las universitats occitanas d'estiu se faguèron mai militantas e pedagogicas. Tanben s'i afortiguèt una tendéncia a redusir la lingüística als debats de lingüística normativa. L'OLO voliá manténer un luòc d'elaboracion e d'escambi en lingüística occitana, dins una perspectiva d'elaboracion scientifica e d'emplec de l'occitan per aquò far.

L'OLO comencèt a Nimes en 2002 a l'iniciativa d'Enric Còmis, d'Arvèi Lieutard e de Patric Sauzet e se tenguèt puèi d'un biais qualque pauc irregular, apiejat sus l'associacion *Lingüística occitana* (presidida uèi per J. Barceló). Las edicions 6, a Tolosa, e 7, a Munic, de l'OLO deguèron fòrça a l'iniciativa e la capacitat d'organizacon de Daniela Müller (ara professora de lingüística romanica a Munic). L'OLO 8 se seriá pas pogut far sens la còla palina e l'impulsion que li donèt Loïson Grangèr, e sens los sostens del *Congrès permanent de la lenga occitana* e de l'*Institut occitan* de Pau.

L'OLO 8 se tenguèt los 5 e 6 de julh 2018 e aculhiguèt en tot vint comunicacions. Los comunicants venián de Pau, Tolosa, Montpelhièr, Bordèu. Un arribèt de Lhèida, tres de París e autres

tres respectivament d'Oxford (Anglaterra), Munic (Alemanha) e Berkeley (USA). Las tematicas èran lexicalas e dialectologicas (3), morfosintaxicas (5), tocavan a la variacion lingüistica e lo contacte de lenga (3), a la sociolingüistica (3) e per acabar al tractament automatic de la lenga (4). Se donèron en occitan, levat tres en francés e una en anglés. L'OLO assaja de donar tòrt a Georg Kremnitz que regrèta dins un bilanç recent de l'occitanisme d'uèi que «Le travail scientifique ne se fait plus guère en occitan comme c'était le cas dans les années 70» (G. Kremnitz 2017 Situation de l'occitan en 2017. Une esquisse *Europa Ethnica* 74, 1-2, 9-16, p. 15.). Mas sus aquel punt, Georg Kremnitz seriá segurament pas malcorat d'aver (un pauc) tòrt.

Aquí la lista de las comunicacions:

Aitor Carrèra (Uni. Lhèida): «*Poladèr, puladèr, dornèr, aiguassèr*. Eras designacions der *aigüèr* en gascon aranés».

Alice Champollion (Uni. Montpelhièr 2): «La lenga occitana dei pescaires sus lo litorau mediterranèu».

Quentin Peiràs (Uni. Montpelhièr 2): «Documentacion esricha e orala de la varietat narbonesa de l'occitan lengadocian despuèi lo vilatge d'Ornasons».

Louise Esher (CNRS Tolosa): «Las desinèncias de l'imperfèit d'indicatiu e del condicional sintetic».

Joan Sibille (CNRS Tolosa): «Futur perifrastic e “mòde conjectural” en occitan cisalpen septentrional».

Xavier Bach (Uni. Oxford): «La mesoclisi en ancian occitan».

Patric Sauzet (Univ. Tolosa 2): «*Degús, (ar)res e quicòm*: a prepaus del trach [animat]».

Jean Roux (Uni. Montpelhièr 3): «Un problèma de grafematica occitana; A+LO mai DE+LO en nòrd occitan».

Vincent Surrel (*École Nationale des Chartes* París): «Traditions discursives et variation linguistique: la série des compoix de l'ancien Velay».

Dàvid Escarpit (Uni. Bordèu 3): «*Réglo coussi l'y play cadun sa joïssenço*: hybridation et interdialectalitaté dans l'occitan écrit à Bordeaux (XVIIe-XIXe siècles)».

Loïson Grangèr (Tolosa 2-Sant Joan Pè deu Pòrt): «Exemples de calques lingüistics comuns a duas lengas minoritaris, lo basco e l'occitan de Gasconha».

Anna Unsinn (Uni. Munic): «Le Gascon – un examen scientifique à travers des biographies langagières».

Elyse Ritchey (Uni. Berkeley): «Il y a 800 ans en Occitanie: La nation occitane historique imaginée dans la presse».

Sara Brennan e Jaume Còsta (Uni. París 3): «What's in a name? Language, emplacement, groupness, and rebranding in the new “Occitania” region».

Domenge Château-Annaud (Tolosa 2): «Web semantic a partir del diccionari d'Alibèrt».

Aura Seguièr (CPL0): «Cossí lo TAL pòt ajudar la recèrca en lingüistica?».

Myriam Bras (Tolosa 2): «Tractament automatic de l'occitan : qualques piadas en abans».

Benaset Dazeàs: «Huèlh de rota 2015-2019 tau desvolopament numeric de l'occitan: bilanç intermediari».

Los actes de l'Ochen Obrador de Lingüistica Occitana son a se recampar e deurián paréisser dins la revista *Lingüistica occitana* (<<http://revistadoc.com/>>).

Patric SAUZET
Universitat de Tolosa 2